

ИИ

ЛИСТ МЛАДИХ ИСТРАЖИВАЧА СР СРБИЈЕ • БРОЈ 34 • X 1984.

mi o "B" razman

vlado BA.

*lac
RK MIS
©*

С ПОВОДОМ

ВОЗДРА ПАЈДО!

Навикли сте да на овом месту читате текстове од шлајфну ипо, штампане оним чудним, косим типом слова...

Све је већ у штампарији, очекујемо сваког тренутку да нас назову и кажу да смо ушли у прелом. Народе истраживачки! Немој се изненадити ако у овом броју не пронађеш ни један текст са потписом **Ј. Божановић**. Није ништа стражно, нико није смењен, ни један текст није забрањен. То Пајдо покушава да убеди нас (који смо остали још мало) да и мандат може да истекне.

За оне који слабије капирају — нашем глодуру истекло је и друго (допуњено) именоване.

Сада би, по неком правилу, требало набројати све оне добре ствари које је урадио. Пајдо, да неко други уместо мене пише ово воздра — поменуо би сигурно ону већ чувену беседу из Умчара, па оно „У-У-у-уу, ово је живот!“ (а јесте био, шта да му радиш). Овако, тридесет и три броја (сваки бољи од претходног, легендарни интервју са Д.М.; „КАДРОВСКА КОМБИНАТОРИКА“. „БЕЗ ИЛУЗИЈА МОЛИМ“, „ДА Ј СМО СВЕЦИ“, па тематски број о Тари...

Требало би све то време са да претрести. Не могу а да не поменем Симчета и оно 2X4=8 БИП, чика Бибу и „Младост —

Јагњетина"... Могао оих овако до сутра.

Зато, пожелимо да људи из „Политике“, „Ослобођења“, „Нин-а“, или неких других „великих новина“ шлајфну ипо курзивом препусте теби — неће се покајати.

Обећао си да ћемо и даље радити заједно — ми те чекамо. Зато, сврати понекад, макар на текућа питања.

Зоћаџостатак редакције

НА СЕДНИЦИ ПРЕДСЕДНИШТВА РК МИС, ОДРЖАНОЈ 22. 09. 1984. ГОДИНЕ У ПЕТНИЦИ, ДОСАДАШЊИ ГЛАВНИ УРЕДНИК ЛИСТА „МИ“, ЈАДРАНКО БОЖАНОВИЋ ЈЕ ПО ИСТЕКУ МАНДАТА, РАЗРЕШЕН ДУЖНОСТИ, ЗА НОВОГ ГЛАВНОГ УРЕДНИКА НАИМЕНОВАНА ЈЕ ДРУГАРИЦА ЉИЉАНА СТОЈЧИЋ, ДИПЛИМИРАНИ-СОЦИОЛОГ ИЗ УБА.

Казали су...

Др МИРОСЛАВ РАДОВАНОВИЋ

НАУЧНИ МЕТОД И ПОКРЕТ МЛАДИХ ИСТРАЖИВАЧА

НАУЧНИ МЕТОД је оно што треба више и боље ЗНАТИ
НАУЧНИ МЕТОД је оно што треба више и боље ХТЕТИ
НАУЧНИ МЕТОД је оно што треба више и боље СМЕТИ
НАУЧНИ МЕТОД је оно што треба више и боље УМЕТИ
НАУЧНИ МЕТОД је оно што треба практично ПРИМЕНИТИ
НАУЧНИ МЕТОД је оно с чим треба УСПЕТИ
НАУЧНИ МЕТОД је оно с чим треба МАШТОВИТ И МЕТОДИ-
ЧАН БИТИ
НАУЧНИ МЕТОД је оно с чим треба ПЛОДАН ИСТРАЖИВАЧ
БИТИ
НАУЧНИ МЕТОД је оно с чим треба бољи и успешнији СТРУЧ-
ЊАК БИТИ
НАУЧНИ МЕТОД ЈЕ ОНО С ЧИМ ТРЕБА НОВИ И ХУМАНИЈИ
ЧОВЕК И СОЦИЈАЛИСТИЧКИ ГРАЂАНИН ПОСТАТИ И СТАЛ-
НО БИТИ!!!

ИЛИ УКРАТКО РЕЧЕНО:

МЕТОД треба ЗНАТИ
МЕТОД треба ХТЕТИ
МЕТОД треба СМЕТИ
МЕТОД треба УМЕТИ
МЕТОД треба ПРИМЕЊИВАТИ
С МЕТОДОМ треба УСПЕТИ
С МЕТОДОМ треба ИСТРАЖИВАЧ БИТИ
С МЕТОДОМ треба ЧОВЕЧНИЈИ БИТИ
С МЕТОДОМ треба НОВИ СТРУЧЊАК БИТИ

У Београду, 2С. X 1984. године

Шта ћу ти ја сад Пајдо

Ми

• Лист Младих истраживача Србије • Издаје Информативно-аналитички центар РК МИС • Одговорни уредник: Мирослав Николић
• Главни уредник: Љиљана Стојчић ић • Технички уредник: Зоран Михаиловић • Редакција: Томислав Јевтић, Сулејман Меденчевић,
Владимир Милић, Јоран Митић, Биљана Станковић, Јасмина Тодоровић • Примерак листа је бесплатан
• Прилози се не хоноришу и не враћају • Адреса редакције: Републичка конференција Младих истраживача Србије, Хо ШиМинова 27;
11070 Нови Београд; телефон 011/146-659 • Штампа: ГРО „Глас“, Београд, Влајковићева 8; телефон 011/340-551

О
СВЕМУ

ПО МАЛО

Избори су неизбежна јесења тема у свакој организацији па и нашој. Безброј састанака и сувише времена утроши се на дефинисање изборних принципа, утврђивање кадровских критеријума, структуре различитих тема и органа, и ко зна чега још све у духу демократизације изборних активности.

Свему се томе придода и изузетан значај тих активности, говори се како је то прилика да се изанализира рад и људи и организације, да се извуку искуства и одреде даљи садржаји. Сувише великих речи и непотребне мистификације око у суштини веома једноставног посла. У организацији као што је наша која треба да буде варастерећена свих питања која су ван сфере интересног организовања младих у научно-истраживачком раду, сви горе поменути изборни захтеви могу се сажети у једну реченицу: треба бирати оне који највише знају и који најбоље раде. Таквих организација МИ има а они се проналазе не на основу принципа и критеријума већ на основу знања и рада у досадашњем ангажовању у организацији.

Чему онда непотребна мистификација. Зар само ради „лечења“ комплекса и сујете оних који су свесни да не могу и да неће бити бирани.

О СТАНИЦИ

Да је истраживачка станица у Петници једна од оних идеја које остварују неслућене перспективе ангажовања младих ^{у сву} научно-истраживачком раду то знамо.

Да је станица већ почела да даје очекиване резултате (бар што се тиче организације МИ) и то знамо.

На позив и у организацији Британског савета у Београду, у периоду од 02.—16. септембра 1984. године, боравио је у Великој Британији Вигор Мајић, директор Истраживачке станице у Петници. Том приликом он је посетио један број образовних и стручних организација које се баве, како образовањем, тако и радом са талентованим ученицима, заштитом природе и научно-истраживачким радом. Током боравка имао је сусрете са већим бројем научних и образовних радника, као и стручњака из праксе; упознао се са њиховим искуствима, праксом и проблемима, те им пренео и неке идеје и искуства Истраживачке станице у Петници.

Ова посета је била резултат одређења Истраживачке станице да прошири своју сарадњу и стекне увид у искуства сличних организа-

О изборима

ISTRAŽIVACKA STANICA PETNICA

DOODSTANT PLAN

и њешници

Међутим, станица се сада налази у тренутку када треба да реши нека суштинска питања: финансије, организацију, нове садржаје и ту има ствари о којима би требало мало више да знамо.

Међу масом питања за ову прилику издвајамо два. Недавно је станица упутила писмо СО Ваљево у коме се због немогућности одржавања, одриче обнављања воденице (мале хидроцентрале) и уступа је општини. У међувремену јавља се идеја да се овај пројекат претвори у угоститељски (кафану). Ипак се надамо да ће се прихватити једино решење да се овај простор искористи у изложбене сврхе етнографског материјала или археолошких налаза са оближњег локалитета.

Готово истовремено јавља се идеја да се због немогућности финансирања археолошког пројекат и радно место археолога из станице премести у народни музеј у Ваљево. Чини ми се да с правом можемо поставити два питања. Како се мо-

же решити финансирање ових садржаја ван станице, а не може у станици и ако се оваквим темпом настави отуђивање садржаја станице, чиме ће се она на крају бавити.

Друга интересантна тема за организацију МИ јесте, вештачки постављена дилема да ли млади истраживачи Србије треба да имају више утицаја на станицу од других оснивача. Истраживачка станица у Петници је својим великим делом директна надградња садржаја ОМИ, која све своје наредне активности доводи у непосредну везу са станицом и одговор на постављену дилему сам по себи се намеће.

Истраживачка станица у основи је омладинска институција и утицај Омладинске организације односно МИ као њеног природног дела на плану научно-истраживачког рада младих, треба да буде одлучујући. По сваку цену одговарало то неком или не.

Радован Драшкић

МИ У GB

ција и институција у иностранству, а програм посете је настао као резултат конкретних предлога Станице и увида Британског савета у образовну, научну и еколошку активност друштвених и стручних организација у Великој Британији.

У целини посматрано, посета је била веома успешна и корисна јер је битно обогатила искуства Станице и поставила одређене основе за успостављање и развијање трајних и конкретних облика и садржаја сарадње са више институција и организација у Великој Британији, чија искуства могу бити корисна и подстицајна за даљи развој и укупну активност Истраживачке станице.

Агенција „МИ“

Хеј машино...

ИСТРАЖИВАЧИ — ВОЈНИЦИ ЛЕПО СЕ ПРОВЕДИТЕ У ЈНА. ЈАВИТЕ НАМ СЕ КАКО БИ НАС И ДАЉЕ ЧИТАЛИ.

УкРатко

БЕОГРАД:

ЗА ПРЕДСЕДНИКА ГК МИ ИЗАБРАН ДЕЈАН ЖИВАДИНОВИЋ, ЗА СЕКРЕТАРА ДУШАНКА АМИЏИЋ, ЗА ДЕЛЕГАТЕ У РК МИС: ГОРАН МИЛИНОВИЋ, ДУШАНКА АМИЏИЋ, БИЉАНА ШВАБИЋ И МИРОСЛАВ НИКОЛИЋ

КЛАДОВО:

ЗА ПРЕДСЕДНИКА ОК МИ ИЗАБРАН ПРОФ. МИЛОРАД ЖУПАН, ЗА СЕКРЕТАРА ЉУБИША ТРНИКИЋ, ЗА ДЕЛЕГАТЕ У РК МИС: ДРАГАН СТОЈКОВИЋ И АЛЕКСАНДРА МАЉОКОВИЋ

НОВИ ПАЗАР:

ЗА ПРЕДСЕДНИКА ОК МИ АЛЕКСАНДРА ЈОШИЋ, ЗА СЕКРЕТАРА ЕСАД ГИЏИЋ, ЗА ДЕЛЕГАТЕ У РК МИС: ОЛГА БОРИЧИЋ И СУАДА ГИЏИЋ
СВИМА ИЗАБРАНИМ ПУНО УСПЕХА У ДАЉЕМ РАДУ ЖЕЛИ

Агенција „МИ“

КАКО ТО ДРУГИ РАДЕ?

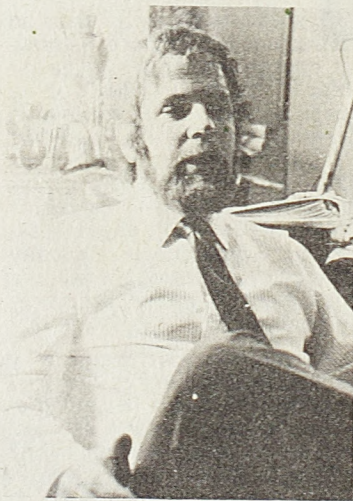
Да ли нам можете укратко објаснити школски систем у Великој Британији?

У основи школски систем у Великој Британији је комбинација централног и локалног начина управљања. На нивоу владе у Лондону постоји Министарство за образовање и науку, које је одговорно за функционисање целокупног образовног система, које даје широке смернице у погледу наставних програма, оспособљавања наставника, које одлучује о средствима која ће се издвојити за образовање у целини и појединачно. Али локалне власти су одговорне за спровођење конкретне политике у различитим областима Велике Британије. Тако нпр., у Велсу, понеке школе одлучују о коришћењу матерњег језика у деловима где већину становништва чине Велшани.

У Великој Британији у употреби је више различитих система образовања али најчешћи је онај по коме деца полазе са 5 година у основну школу и похађају је до своје 11-те године, а онда настављају образовање у средњој школи. Раније су ученици у 11-тој години полагали пријемни испит, селективног карактера, за средњу школу, при чему су обдаренији ученици настављали школовање у гимназији, а мање обдаренији у савременим средњим школама за радничка занимања. У школама за радничка занимања ученици су остајали до своје 15-те године, а ученици у гимназијама најмање до своје 16-те године. Од 50-тих година па на овамо у порасту је тенденција да уместо полагања испита у 11-ој години, сви ученици иду у нове свеобухватније средње школе, које им пружају различите могућности образовања и у којима готово да и нема селекције. У оваквим школама одељења су састављена и од обдаренијих и мање обдаренијих ученика, како би први могли помоћи овим другима.

У 16-тој години неки ученици се већ запошљавају или одлазе на занате, док обдаренији ученици, а њих је између 50-60% у генерацији, настављају школовање до 18-те године, што опет зависи од њихових склоности. Обично се у 16-тој години стиче сведочанство о завршеном општем образовању и ученици тада бирају предмете које ће даље проучавати, а то су најчешће: математика, енглески и један стручни језик (већина узима француски), као и остали

предмети (географија, историја, хемија, физика). Мање надарени ученици су у могућности да полажу испит за добијање сведочанства о завршеном средњем образовању, а оно је ипак нешто нижег нивоа од претходних сведочанстава, мада су та два сведочанства званично еквивалентна (нарочито послодавци мање вреднују ово друго сведочанство). Са 16. година, по положеном пријемном испиту, ученици настављају школовање бирајући 2-4 предмета у којима могу даље напредовати и којима се баве све до своје 20-те године. Да би ученик могао да се школује даље мора да поседује најмање два предмета положена са најбољим оценама („А левел“). Већина факултета или виших школа ипак захтевају три такве оцене и такви ученици обично и стичу право на стипендију. У овом тренутку тренд је такав

да је приступ на универзитете много тежи, него пре 10 година, између осталог и због тога што држава издваја мање средстава за образовање. Студије на факултету обично трају 3 године, док медицина траје 5 година, плус једногодишња обавезна специјализација.

Постоји такође и систем образовања који се спроводи путем приватних школа. Овај систем обухвата свега 6% укупног школства. Политика садашње партије на власти је таква да подстиче приватан сектор школства и додељује стипендије сиромашнијим ученицима, како би били у могућности да похађају приватне школе. Статистички гледано, ученици приватних школа боље пролазе на Универзитету, али се не може тачно утврдити зашто.

НЕДАВНО ЈЕ У ИСТРАЖИВАЧКОЈ СТАНИЦИ У ПЕТНИЦИ БОРАВИО ГОСПОДИН РИЧАРД СИПС, ДИРЕКТОР БРИТАНСКОГ САВЕТА ЗА САРАДЊУ СА ЈУГОСЛАВИЈОМ. ТОМ ПРИЛИКОМ СУ ВОЂЕНИ И РАЗГОВОРИ О ДАЉОЈ САРАДЊИ ИСТРАЖИВАЧКЕ СТАНИЦЕ ПЕТНИЦА И СЛИЧНИХ ИНСТИТУЦИЈА У ВЕЛИКОЈ БРИТАНИЈИ. ИСКОРИСТИЛИ СМО ДОБРУ ВОЉУ ГОСПОДИНА ФИЛИПСА И ЊЕГОВО СЛОБОДНО ВРЕМЕ, И ПО ЊЕГОВОМ ПОВРАТКУ У БЕОГРАД, РАЗГОВАРАЛИ СА ЊИМ О НЕКИМ АСПЕКТИМА ШКОЛСТВА У ВЕЛИКОЈ БРИТАНИЈИ. ОВОМ ПРИЛИКОМ ОБЈАВЉУЈЕМО, У ВИДУ ИНТЕРВЈУА, ДЕЛОВЕ ТОГ РАЗГОВОРА.

Факултети се завршавају са три врсте диплома: првог, другог и трећег степена. Студенти који хоће да наставе постдипломске студије морају поседовати најмање диплому 2. степена.

Да ли постоје посебни облици рада са обдареним ученицима и студентима?

У Великој Британији не постоји јединствен систем рада са обдареним ученицима и студентима. Један од облика рада је и сам систем приватног школства, зато што и сами пријемни испити у овим школама захтевају одређени виши ниво знања. Но, поред тога, рекао бих да могућност плаћања високе школарине можда више утиче на школовање у оваквим школама, него сама обдареност ученика. Заправо, на почетку би требало рећи да је сада у Великој Британији изражен тренд против издвајања обдарених ученика од осталих. Раније то није био случај, мислим на селективни карактер пријемних испита за класичне гимназије. Са развојем система свеобухватних средњих школа, јачао је и тренд стварања једнаких могућности за квалитетно образовање свију. Досадашњи развој овог система образовања показао је, ипак, да даровитији ученици готово да немају никаквих могућности даље личног усавршавања у областима које их више интересују, тако да сада поједине школе покушавају да развију облике рада по групама са обдаренијим ученицима.

Када је реч о Универзитету, мора се рећи да и сама чињеница да је неко студент неког од Универзитета са дужом традицијом (Кембриџ, Оксфорд) говори о степену његовог знања и обдарености. Такође, треба рећи, да постоје неки универзитети који имају већи престиж у појединим научним областима над другим универзитетима, тако да они, преко специјалних Саветника, који постоје у средњим школама, настоје привући све обдареније ученике, у одређеним областима, у своје редове.

Да ли постоји нека омладинска организација која се бави укључивањем младих у научно-истраживачки рад?

Мислим да код нас не постоји омладинска организација сличног концепта као што су Млади истраживачи Србије. Постоји неколико организација чији се циљеви преплићу или су комплементарни Вашим. Таква организација је, нпр. Британско удружење за унапређење науке, које организује разна такмичења за ученике средњих школа из појединих

научних дисциплина („Олимпијаде знања“) и које, поред тога, организује и разне научне семинаре и изложбе. Друге организације, су Теренски истраживачки центри. У Великој Британији има доста оваквих Центара и њиховим радом координира Савет за теренска истраживања. Рад ових Центара међусобно се доста разликује. Неки од њих се претежно баве археолошким конзервацијама, и они најчешће путем курсева, подучавају ученике, а понекад и студенте, различитим техникама конзервације. Други, опет, се више баве различитим природним наукама, нпр. биологијом, где се путем краћих курсева, на конкретном терену обрађују различити биолошки аспекти средине. Када је реч о Универзитетском нивоу, на појединим факултетима, постоје клубови студената окупљених око одређених истраживачких пројеката, који понекад сарађују са средњим школама укључујући ученике у поједине истраживачке програме, охрабрујући их на тај начин у њиховим истраживачким настојањима.

Како Ви видите даљу сарадњу Младих истраживача Србије са сличним организацијама у Великој Британији?

Када је у питању даља сарадња, ја лично сам велики оптимиста. Недавна посета Вигора Мајића неколицини научних организација и институција, и разговори вођени након његовог повратка у многе ће допринети развоју даље сарадње. Једна од могућности, а њу је, чини ми се, најлакше могуће остварити већ следеће године, је размена студената између ИСП и Теренских истраживачких центара, организација које имају сличне циљеве, до којих стижу на два различита али појединачно исправна начина, и свакако да једни од других могу доста научити. У вези са разменом студената је и могућност краће размене руководиоца одељења у ИСП и запослених у неком од Теренских истраживачких центара, како би они међусобно разменили искуства и упознали се са новим техникама и методама рада у одређеним истраживачким областима, или се чак укључили у неке од истраживачких пројеката које ове организације реализују. Поред тога, и даље ћемо развијати већ успостављене облике сарадње, тј. размену извора научних информација (књиге, публикације, часописи, филмови и сл.).

Текст приредили:
Љиљана Стојчић
Мирослав Николић

ОИА, и 85тој

Већ неколико година уназад после истраживачког лета покрећемо расправу о томе како надале усмеравати истраживачке акције. Сигурно за то има разлога, јер свака акција покреће одређена питања која се на крају сведу на једно: нисмо ли са истраживачком акцијом на неки начин ушли у шаблон у коме нам се идеје полако испошћавају.

На ову тему одржачо је безброј састанака, чак и једно саветовање, где су пронађене теоретске поставке даљег правца развоја акција, које на жалост још увек нису заживеле.

Овогодишња истраживања на Копаонику, као и нека дугорочна истраживања („Ерозија“ ОИА „Цер-Иверак“) дали су повода да се поново покрене питање даљег развоја акције, овога пута са реалним изгледима да се изнађена решења остваре и у пракси.

Неколико година са нашим старијим сарадницима помогли су нам да одредимо подручје истраживања у наредним годинама. Природне карактеристике, опште друштвена потреба развоја тога краја, искуства и интерес ОМИ, заједнички су нас одредили да то буде Копаоник.

Први разговори нас усмеравали да акцију на Копаонику организујемо на више година, а програмски приступ да буде више дисциплинаран. Већ се назире програмске целине које би требало да буду окосница наших активности на Копаонику.

Једна група програма би третирали Копаоник са еколошко-географског аспекта, друга би се бавила проблемом развоја пољопривреде, трећа би била у функцији развоја могућих видова туризма, а четврта би била везана за удружени рад. Тренутно је неопходно радити на разради програма и на изградњи система пријављивања и стручне обуке учесника.

У свему овоме неопходно је дефинисати и место Истраживачке станице у Петници, која треба не само да буде носилац једног броја пројеката, већ и кључни фактор у стручној обуци учесника, чувању и обради документације и обради резултата истраживања.

Овако укомпонована активност РК МИС и Истраживачке станице у Петници, требало би да буде нови, квалитетнији, корак у развоју и акције и организације Младих истраживача.

Радован Драшкић

ДА ИЛИ НЕ

Обећање дато у прошлом броју листа испуњавамо. Пред вама је део резултата истраживања „Дан младости — јуче, данас, сутра“. Због обимности и жеље да оваквом питању посветимо довољно пажње, резултате ћемо дати у неколико наставака.

Истраживање у садржинском смислу обухвата: однос младих према манифестацијама које обележавају револуционарне традиције и однос вредносног и манифестног у прослави Дана младости; вредносну процену досадашњих обележавања овог празника као и мишљење младих о даљој сврсисходности оваквог концепта.

Овога пута биће више речи о првом сегменту. Однос младих према манифестацијама које обележавају револуционарне традиције, показује да досадашњи свечарско ритуални стил обележавања код младих изазива „осећај засићености, политичког формализма и руталне исправности“. Међутим, и поред тога занемарљив је проценат оних који сматрају да већина тих послова треба укинути (свега 43%). Провејава ми-

шљење да су то ипак значајне манифестације, али би њих све програме свакако требало остварити.

Нешто другачије оцене израчене су у вези са прославом Дана младости, испоставило се да је она за већину анкетираних нешто другачија од осталих, са дубљим, суштинским коренима у историји, генерацији и друштву користе, те да је као такву треба и даље неговати. Најважније за ову прославу јесте висока оцена о њеним доприносима на зближавању југословенске омладине, развијању братства и јединства, па и стваралачког испољавања великога броја младих стваралаца. Чак и они испитаници који су потпуно незаинтересовани или незадовољни досадашњим програмима Дана младости уважавају и посебно истичу ове доприносе.

(Не)задовољство досадашњим начином прославе највише је условљено степеном учешћа у некој од манифестација, занимањем, социјалним пореклом и узрастом самих испитаника. Уствари, скоро у читавом истраживању се показује да све послове и мајске активно-

сти више задовољавају млађе узраста (до 18-те године, него оне од 18-23). Очигледно је да са порастом узраста опада задовољство досадашњим прославама, па и интересовања за њих.

Основне критике упућене прослави Дана младости могу се груписати на следећи начин:

Многи индикатори показују да је највећи број неспоразума и критичких диференцирања међу младим у вези са Даном младости и њиховом малом укључености у мајске свечаности или недовољном обавештености о њиховој суштини. Илустрације ради, рецимо да је само 1/5 неукључених задовољна општом укљученошћу младих у прославу, док је међу учесницима програма преко половине „потпуно задовољна“.

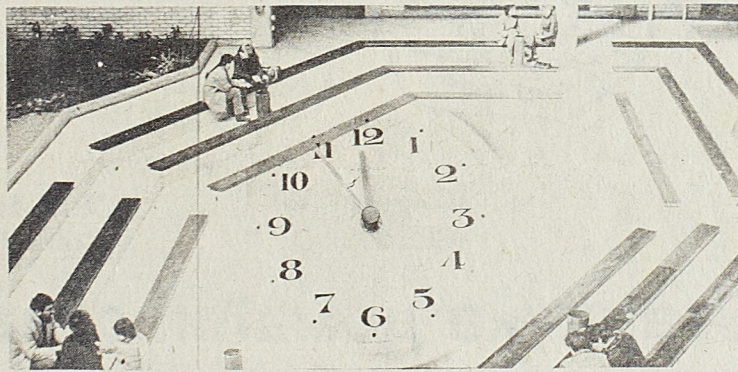
Други аспект критичности везан је за организацију саме прославе, код великог броја испитаника влада уверење да је највећи део организовања и креирања мајских програма, а нарочито централне приредбе монополисан у рукама уских група омладинских менаџера и функционера.

Трећи аспект критике односи се на слабу везу између манифестација широм земље и централне прославе Дана младости. Познато је да мајске дане чине велики мозаик разних манифестација — локалног, регионалног, републичко-покрајинског карактера, а све су оне у вези са једном великом манифестацијом — штафетом. Међутим, те прославе ма како биле квалитетне, остају затворене у границама једне организације или професије.

Четврти вид критике упућен је на саму централну приредбу. Примедбе се највише односе на застарелост и поједностављеност гимнастичке кореографије као основе целе приредбе, али и на примесе соц-реализма у концепирању приредбе као идеологизираниог света.

Међутим, упркос назначеним и бројним другим критикама садашњег начина прослављања мајских свечаности млади испитаници — како они који учествују, тако и они потпуно не укључени, сматрају да свакако треба наставити са прославом Дана младости. Ни два процента у узорку није се определило за солуцију да ова манифестација већ сувишна и да је треба укинути. Млади испитаници чак нису склонили ни радикалном променом концепције прославе Дана младости, већ највећим делом сматрају да „треба наставити овако са извесним корекцијама“ (око 84% анкетираних) а за радикалне промене је свега 14,4% испитаника.

Агенција „МИ“

ИСТРАЖИВАЧИ НА ЧУКАРЦУ

Друштво Младих истраживача из Багрдана је у месецу октобру организовало и извело три једнодневне локално-истраживачке акције: „Томић 84“, (биолошка секција) „Јеринин град 84“, (археолошка секција) и „Рибаре 84“, (историјско-етнолошка секција).

Највише истраживача је учествовало на првој акцији, укупно њих четрдесет, али су зато остале две акције резултатски биле успешније. Тако су археолози на локалитету брда Чукарац званом „Јеринин град“ пронашли доста раритета керамике, пре свега византијског порекла, а истраживач Радован Живковић Жиле је пронашао и новчић са донекле распознајљивим грбом, али не и читким натписом. Према легендама, на овом локалитету се налазило најпре утврђење пограничних римских јединица из периода од 3—7 в.п.н.е. Од 7—9 в. ту су живели Триба-

ли, народ трачанског порекла, а од 9 в. насељавали се Словени и руше град који је обновљен тек у време Јерине, тј. изградње Смедерева. Претпоставља се да су га касније уништили Турци. Сам локалитет се налази на доста неприступачном месту тако да је ван интересовања околних музеја у Свилајнцу и Светозареву.

Историчари, удружени са етнологима, извели су акцију у селу Рибару. Прикупљен је солидан материјал а било је и разговора са појединим просветним радницима села да се при ОШ „Љубиша Урошевић“ оснује организација истраживача као секција ДМИ из Багрдана.

Друштво је одржало и неколико састанака, а за најактивнијег истраживача месеца октобра проглашена је ученица Мирјана Станијевић, члан археолошке секције.

Здравко Сретеновић

Почетком ове године, у склопу Истраживачке станице у Петници, основано је одељење за рачунаре, са намером да потпомогне у обради података са ОИА и допринесе подизању рачунарске културе код младих.

Истраживачка станица у свом „рачуномском центру“ сада има два америчка рачунара типа „Tandy TRS Color“ (6809, 16 k RAM, 256 x 192 тачке, у осам боја), диск јединицу 5,25, плотер MCP 40 (четири боје, ширина папира 11 cm) и FP 215 (четири боје, A3 формат, резолуција 0,1 mm) са одговарајућим интерфејсом и монитор у боји, домаћи EI, екран 31 cm. Програми се налазе на десетак дискета, а већина их је намењена за статистичку обраду резултата истраживања.

IS има библиотеку, састављену претежно од књига на енглеском, међу којима је неколико посвећено Spectrum рачунарима, а од озбиљнијих LIPS, Pascal, 6809 Assembly. Недавно су наручени и „јачи рачунари: Tandy 2000 (80186, 256 k RAM, 640 x 400 тачака, MS DOS) са флопи диск 760 k и диском 10 MB, који ће бити основа за будуће пројекте у IS (моделовању биопопулације, симулација процесора, итд.), као и Sinclair GL (68009, 128 k RAM, 512 x 256 тачака). Стручни сарадници спремни дочекују ове рачунаре: за архитектуру и асемблер 68000 се побринуо Секулић Милан (постдипломац биологије), а за 80186 Драго Инђић (студент II године ЕТФ-а).

Поред уобичајене статистичке обраде података на рачунару, програмска подршка израђена у станици омогућава и графичко приказивање резултата обраде података (у виду хистограма, секторских дијаграма, графика), што несумњиво доприноси квалитетном, правилном и једноставном тумачењу резултата.

Осим ових, тако рећи свакодневних послова, чланови IS су одржали неколико уводних курсева програмирања, од којих је последњи био потпуно новог, неklasичног типа, који је најмлађе учеснике ОИА овог лета увео у појмове структуралног програмирања, синтезе алгорита и основе архитектуре рачунара.

У IS се налазе обучени сарадници за вођење курсева из рачунарске технике према провереним и утврђеним програмима, који су прилагођени узрасту и потребама полазника (од учесника ОШ до студената), а у току ове школске године су планирани специјалистички курсеви за посебне примене рачунара у хемији и виши курсеви програмирања, који ће обухватити Pascal, упознавање са архитектуром микропроцесора, опис пројеката рачунара

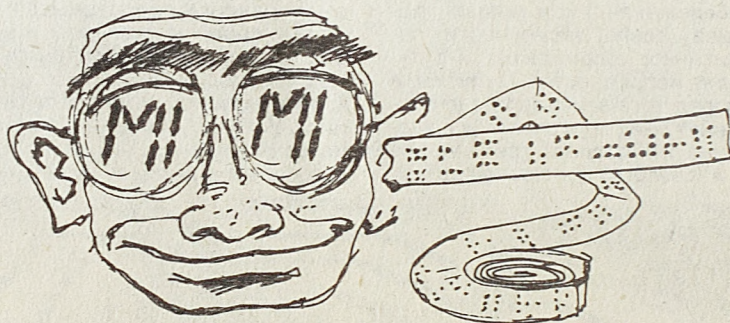
пете генерације и језика Пролог, основе дискретне математике и сл. Курсеви су прављени по узору на програмске садржаје предавања са Одсека за рачунарску технику на Електротехничком факултету у Београду, а сарадници IS су у сталном контакту са предавачима и стручњацима са ЕТФ-а.

Овакав приступ обезбеђује правилно заснивање и изградњу основних појмова рачунарске технике и правилног програмирања, што се показало изузетно прихватљивим према искуствима извођења сличног курса током прошле школске године (ОК ССО Палилула, Београд): Добијени резултати и достигнути ниво знања полазника указују на постојеће неправилности у вођењу разноразних курсева BASIC-а у свим могућим срединама, који су постали извор зараде и легло лоших програмера.

Најважнији део рада IS ће бити развој едукативних програма из разних области (географија, биологија) при чему ће се мултидисциплинарним приступом, који обједињује педагогију, стручњаке из одговарајућих области и програмера, начинити први кораци у употреби рачунара као учила, не као машине о којој треба учити. Програми ће користити све графичке и звучне могућности рачунара, при чему ће ученик (не испитаник) бити у интерактивном контакту са обрађиваном материјом и под сталним надзором рачунара.

Ако сте један од младих истраживача који је заинтересован за било коју област рачунарске технике и желите да сарађујете, тражите стручну помоћ или учешће у раду IS, јавите се.

Драго Инђић

ЗЕМУН

Старачка домаћинства

Почеци организованог омладинског истраживачког рада ИО МИ Земун обећавају вредне резултате. За само пет дана теренског дела извођења социолошке програмске акције анкетиранио је више од 200 житеља месне заједнице Доњи град. У овој акцији учествовало је 30 чланова ИО МИЗ и 10 студената социологије са Филозофског факултета у Београду. Они су, упоредо са испитивањем јавног мњења, обавили и анкетирање представника свих организационих облика пружања помоћи старим лицима на територији општине Земун (ССРН, Црвени крст, Комитет друштвених делатности, Дом пензионера „Бежанијска коса“, Центар за социјални рад и др.). Прикупљени подаци већ се обрађују на Филозофском факултету под стручним надзором проф. Др Анђелке Милић. Прва запажња у овој етапи истраживања упућују на мишљење да садашње могућности друштвене заједнице за

пружање организоване помоћи старим лицима далеко заостају за стварним потребама старих, без обзира на то о каквим видовима помоћи је реч. Из поменутих разлога ИО МИЗ је донео одлуку да предмет истраживања прошири. У том смислу организоваће се посета Дому пензионера „Бежанијска коса“, у којој ће учествовати и делегација МИ Земун, заједно са представницима Одбора за социјални рад и Одбора за здравство при СО Земун. Истовремено, недавно изабрани Акциони одбор ИО МИЗ обавља припреме за извођење нове акције на МЗ Доњи град. Реч је о евидентирању старих лица, којима је потребна помоћ. Потребу за оваквом евиденцијом изразили су представници МЗ Доњи град. Акција ће, осим поменутог циља имати и задатак да ангажује омладину ове месне заједнице, како би се створили услови за формирање ОО ССО.

Викторија Кодемо

Ове године повељу за мир и против насиља у свету, која се додељује у оквиру традиционалне манифестације Октобарских свечаности у Краљеву добио је доктор, академик Павле Савић, професор Универзитета у Београду, председник САНУ и члан Савета федерације.

Неколико дана пре него што је добио ово велико признање, професор Савић је на молбу ученика и чланова МИ, посетио ОЦ „Краљевачки октобар“.

Упознат са радом ОЦ од стране директора Стевана Пројовића, професор Савић се заинтересовао и за рад МИ и дао пуну подршку да истрају у свом раду на пољу науке, и поред тешкоћа са којима се МИ сусрећу. Током даљег разговора млади истраживачи са својим професорима физике показали су велико интересовање за разна питања из области атомске физике и физичке хемије, на којима је професор Савић радио. Већина питања се односила на рад института „Борис Кидрич“ у Винчи, сарадњу проф. Савића са институтом професора Капице у Москви и открића процеса физике са Иреном Жолио Кири у Паризу. Разговор, који је трајао два сата, Професор Савић је освежио својим доскочицама чиме је стекао симпатије стотинак присутних ученика и професора.

Овај одлично организован разговор представља још један од успеха МИ Краљева и поред финансијских и других потешкоћа са којима се сусреће ова организација од самог оснивања, а поред тога и још један вид и могућност организовања рада МИ, посебно у области природних наука за које су млади показали огромно интересовање.

Драган Павловић

Копеонок?! Да, рећи ћете, предивна планина на југу Србије, зимовање, скијање и још много што шта нам нуде туристички проспекти, рекламе, аранжмани. То је оно што знамо о Копеоонику. А да ли сте чули за копаоничка села Ђерекаре, Блажево, Мирницу, Тијевац, Жуч и још многа, подељена у 5 копаоничких општина? Наравно, за нека од њих сте чули, али тек после земљотреса, из извештаја са пострадалог подручја. Морало је да дође до катастрофе да би до јавности допро глас о једном заборављеном крају. Нико није обраћао пажњу на то како живе и злопате се људи у тим предивним заштитим местацима, која од свег богатства, поседују само природне лепоте.

Истраживачи су се прикључили акцији помоћи Копеоонику и овог лета је организована истраживачка акција у трајању од 40 дана у две смене. Стотинак омладинаца из свих крајева Југославије радило је у две групе, и то: једна на утврђивању стања грађевинског фонда, а друга је била социолошка и радила је на прикупљању демографских и социјално-економских карактеристика копаоничких општина.

О ономе што смо доживели и видели на тој акцији, сигурно ћемо сви ми који смо тамо били, још дуго размишљати и говорити. Обишли смо скоро 3000 домаћинства, упознали сав јад и беду живота једног неразвијеног краја, у коме поред свега, стални земљотреси, некад јачи некад слабији, узнемиравају становништво.

Ужасне су последице земљотреса, куће и онако од лошег материјала, сада су попуцале, полупорушене, али нема се куд, мора се поново у њих, са сталним страхом да се коначно не сруше. Сиромашан је ово крај, мало ко је у могућности да сам, својим средствима, поправља кућу, нарочито ако је оштећење веће.

Много је комисија, радних и ко зна каквих још група, у последње две године прошло

овим селима, многе куће су обележене као неупотребљиве, обећано је много грађевинског материјала за поправке, многи кредити по најповољнијим условима, многа бесповратна средства. Међутим, још увек је много оних који беспомоћно чекају на помоћ, страхујући од сутра.

Земљотрес је овом крају донео многе невоље, међутим, људи су и пре њега живели изузетно тешким животом, само нико се није озбиљније позабавио њиховим проблемима. Нису људи тек тако напуштали своја села, многи су одлазили тражећи нормалније услове живота. Колико још села има до којих се не може доћи ни једним превозним средством, до њих не воде путеви већ козје стазице. Треба имати јак разлог па се упутити негде изван села, пешачити километрима по пла-

Свима нама је незамислив живот без електричне енергије, али до појединих делова Копеооника струја још увек није стигла. Ту се још увек навече пале петролејске лампе, исте оне које понеко од нас држи у стану као сувенир, као успомену на једно давно прошло време. Уосталом има ту много ствари које подсећају да се у тим крајевима време давно зауставило. Куће су трошне, често старије од 100 година, у њима земљани подови, у углу црепуља за печење хлеба, а од намештаја, ту је само сто и дугачка клупа поред њега. Као превозно средство ту се користи воловска запрега и наравно, за обраду земље, волови.

Наравно, нису сва копаоничка села толико сиромашна и неприступачна. Има и села до којих воде добри путеви, у којим

се људи не баве само пољопривредом, већ су и запослени у оближњим фабрикама. Ту је животни стандард неупоредиво већи, становништво задовољније. То су села, углавном ближа општинским центрима, али не треба отићи далеко од њих па се изгубити у брдима и врлетима.

Карактеристично је за већину села да у њима постоје многа старачка домаћинства. Није реткост да се наиђе на самог старца или старицу, старе и по 80 година. Жалосно је што се о њима баш нико не брине. Они сами нису у стању да раде на имању, а немају никога ко би им помогао, тако да често немају никаквих извора прихода. Такође смо сазнали да су се многи од њих обраћали за помоћ Центру за социјални рад или Општини, нудили своју земљу, коју нису у стању да обрађују, Општини у замену за пензију, али им помоћ нико није пружио.

Ето тако се некако живи на Копеоонику. Многи од тих људи су изгубили сваку наду у бољи, лакши живот. Много времена смо провели у разговору са њима, дивни су то обични људи.

Доста смо им говорили о сврси наше посете, објашњавали им да резултат свега тога треба да буде побољшање услова њиховог живота. Нису нам сасвим поверовали. А ми? Па нисмо им замерили, можда и због тога што је и међу нама било много оних који ни сами нису веровали у своје речи, после свега што смо видели.

Снежана Радаковић

нинском беспућу. Како то изгледа најбоље знају малобројни ђаци који су принуђени свакодневно да пешаче до школа. Често и напуштају школу, иако су одлични ученици, само због тога што је понекад немогуће стићи до ње, нарочито зими кад завеје снег. Колико дуго ће ти људи још чекати да буду спојени са светом?

КОСОВО

Акције ми Косова

Покрајинска Конференција МИ Косова организовала је од 9.07. — 20.07.84. године у Призрену истраживачку акцију „Призрен 84“

Изведено је шест програма: медицина: „Болести хепатита у Призренском подручју“

архитектура: „Призрен, јуче, данас и сутра“

економија: „Финансијска анализа у неким ОУР-а“

етнологија: „Духовна и материјална добра у селима Хаса“

архивистика: „Стари документи из окупације турске перандорије и документи и фотографије из НОБ“

У акцији је учествовало око 80

младих истраживача из ОКМИ Приштине, Призрена, Титове Митровице, Урошевца, Пећи и Вучитрне, и десет стручних сарадника из поменутих програмских области. После акције у Призрену је свечано отворена изложба.

Од 27. септембра до 3. октобра 84. године, ОКМИ Приштина је организовала акцију „Приштина 84“. Истраживање је обухватило програм медицине, архитектуре, екологије и архивистике, а учествовало је педесет младих истраживача из Приштине и Титове Митровице.

Басри Пирева

Па шта? — па ништа

Решисмо и ми да се јавимо, да се чује и о нама по нека вест. И ове године клуб МИ „Др. Милан Стојићевић“ Стоматолошког факултета у Београду, организовао је две републичке истраживачке акције. Јулска акција је била на територији СО Лесковац, а августовска на територији СО Чајетина.

За разлику од других истраживачких акција, наше акције нису кубуриле са бројем учесника. На две акције учешће је узело 86 учесника: седам асистената Стоматолошког факултета у Београду, десет свршених студената стоматологије, а остало су студенти нашег, сарајевског и нишког стоматолошког факултета.

Радни задаци су у потпуности урађени. Извршено је преко 2000 систематских прегледа. С обзиром да је сваки пацијент дошао бар два пута, број интервенција се пење на 5500.

Друштвени живот је задово-

љавајући, а контакти са омладином су остварени на иницијативу Младих истраживача. Општинско руководство ССО и даље не прихвата МИ. Једино по инструкцијама виших форума, па чак ни тад, што показује пример ОК ССО Лесковац.

Што се тиче обраде резултата, то се приводи крају. Истраживачи вредно раде на њиховој обради и за непуних месец дана биће достављени елаборати.

28. X 84. године био је петак. Па шта? Па ништа. То је дан када је одржана Годишња изборна Скупштина нашег клуба. Извршена је измена досадашњег руководства Програмског савета, Председништва и новог Председника. Нови председник је Илијевић Љубомир студент V године стоматологије. За председника Програмског савета изабрана је Проф. Др. Вјера Гвозденовић.

Вујичић Добривој-Доца

ИСТРАЖИВАЧКА АКЦИЈА „МЉЕТ 70“ ЈЕДНА ЈЕ, ПО ОПШТОЈ ОЦЕНИ, ОД НАЈУ СПЕШНИЈИХ АКЦИЈА ВАЉЕВСКОГ КЛУБА МЛАДИХ ИСТРАЖИВАЧА УТИСКЕ О ОВОЈ АКЦИЈИ, У НЕКОЛИКО НАСТАВКА, ИЗНОСИ ЈЕДАН ОД ЊЕНИХ НЕПОСРЕДНИХ УЧЕСНИКА ВЕЛИБОР ЂОРЂЕВИЋ — ЦО.

У СЛУЧАЈУ ОДБРАМБЕ ОДБРАМБЕ ПЛОГ ДУШЕКА

Доиста је задовољство бањати се у млакушној води Малог Језера, у што сам се уверио повећи школке — лепезе, утиснуте у песковито дно.

Можда би лековита вода и бањске особености Језера, као и његова, најчешће, глатка површина, попут бонаце на отвореном мору, могле успокојити неупућене и одвратити им пажњу од ненаданих искушења.

Међутим, судбина нас може изазвати усред тихог и сунчаног преподнева, дахом позног брибирца (на нашој обали дува са копна, из смера северо-истока, углавном ноћу и раним преподневним сатима или нарастајућег маестрала (маистра), односно сморца, како га још називају поморци (долази са мора из смера запада или северо-запада). Рекао бих да је управо то снашло нашу дружину у сатима одмора (партије „таблића“) на стењу, недалеко од зграде Управе Националног парка. Док смо опуштени пребирали карте, из „ладолеж“ — положаја трже нас врискавајај: „Оде душек! Оде душек!“

Пренеражени поскакасмо да бисмо као у шоку угледали нашу другарицу Рајку Мамулу како беспомоћно покушава да стигне душек, који је гоњен полетним сморцем „једрио“ по набораној површини на „неумољивих“ неколико метара растојања.

Марић се, по Светином казивању, „одузео“, а по сопственом признању као да га обузе

тиха језа, на очи му изађе Мандина погибија на Дурмитору. Ипак прибрасмо се: Душан Јовановић — Француз већ увелико плива у помоћ Рајки; скочише и Света Јовановић и, нај-

соли у организму, тек пребродисмо и ову немилу ситуацију, опет захваљујући солидном пливачу и присебном другарчине Душану Јовановићу — Французу... који се врати у мо-

ђени су у време ренесансе, после кандијског рата, одбрамбени зидови између острвца и суседног копна, који беху поуздана препрека пљачкашким походима османлијских гусара.

Њихове галије неславно би окончале свој пиратски атак на достојанствено здање времене бенедиктинске богомоље о којој су бринуле мудре главе од времена чувене даровнице кнеза Десе, који 1151. године покони острвце апулијским монасима.

Не само да је манастирско утврда одолела зубу времена, налетима освајача до данашњих дана, већ каткада беше неприкосновени узор, данас много познатијим здањима, у ондашњим средњовековним државама лозе Немањића. „Тешко се може отети дојму, да није управо богородична црква на Мљету одиграла важну улогу у ширењу романике у тим крајевима. Велика сличност још данас сачуваних романичних архитектонских споменика у планинским крајевима (Вољвац, Дабар, Ђурђеви Стубови, Студеница, па донекле и Дечани) само потврђују ову мисао...“, истиче академик Бранимир Гушић у делу „Оток Мљет — наш нови национални парк“.

— наставиће се —

млађи, Мирослав — Мика Тадић.

Француз сустиже душек, догура га до Рајке, па пливај замах по замах ка обали.

Али не лези враже! — Грч! Грч!, унезверено повика Света удаљен 30-так метара од обале.

Можда је свему крива притајена, хладнија водена струја у овој бари, или изненадни појачан физички напор коме је, може бити, кумовао недостатак

ре и поврати Свети самопуздање.

Ето како нас Језеро недужног лика може непријатно изненадити.

А тек кад се природне силе удруже са прикривеном утврдом редовника бенедиктинског самостана на већ поменутом острвцу Госпе од Језера у сред залива Праћарице. Под водом ове малене увале сагра-

Vlado Milic 1984.

